

Jørgen Thomsen, tingmaður: -Javnaðar- og fólkaflakssamgongan tann frægasta og einasta mögulega, sum kundi fáast burtur úr eftir síðsta val

Jørgen Thomsen, tingmaður:

-Máttloysið má ikki sleppa at køva bragðarhug

málið vera at royna at finna eina samgongu, har ið frægasti møguleiki var fyrri at skapa tryggari viðurskifti í tí politiska, dagliga arbeiðinum í hesum samfelag.

Tey politisku viðurskiftini høvdu verið sera ótrygg alt ov leingi, tí varð roynt sum frægast at ætla um hvussu og við hvørjari politiskari samanseting, ið hetta fekt frægari. Tí eitt stendur í øllum føri rímmarfast, at fyrsta treytnin fyrri at landsstýri og løgting virka, er at tað er so nøkumlunda friðarligt innanhýsis í samgonguni.

Tað kann ikki nógv fáast av skafti, tá ið kreftirnar skulu nýtast til at loysa politiskar kreppur alla somlu tíðina og enn verri um so er, at roynt verður at skafta politiskar spennningar í samgonguni.

Tí tykir mær, at tað var rætt av Tjóðveldinum at leggja fram uppskot um val tá.

Eftir drúgvar samráðingar varð so bæði av Javnaðar- og Fólkaflakkinum hildið, at hesir kundu semjast um at reka »praktiskan« politikk, meðan so hinir mest

grundleggjandi spurningarnir, ið annars skilja flokkarnar, máttu leggjast til síðis.

Tað eigur at sigast, at samráðingar vóru eisini aðrar vegir, men tað kom ongantíð til veruligar ella til realitetssamráðingar, sum tað eisini verður rópt.

Stutt sagt, harra formaður, so sýnist hetta, í øllum forum eftir okkara tykki, at vera frægasta fyrri ikki at siga tað einasta, ið kundi fáast burtur úr aftan á valið.

Samgonguskjalið visir, at hesir flokkar eru samdir um at fremja fleiri stórmál í hesum valseiði.

Eg veit, at tað, ið mest verður tosað um í hesum døgum, er figgjarpolitikkur, búskaparspurningar og um hvussu vit frægast koma yvir teir búskapartrupulleikar, sum hetta samfelag hevur at dragast við júst nú.

Samgonguskjalið er eisini mest merkt av tí støðuni og tað er henda løgmansrøðan við.

Hetta eru eisini ómetaliga átrokandi spurningar, sum allir flokkar á tingi úttan iva vilja vera við at loysa sum frægast. Ósemja er sjálvandi um

hvussu ella á hvønn hátt, ið tað eigur at gerast.

Men samgongan er tvingað til at semjast um ein politikk og tað vóni eg fer at eydnast.

Men tað er eisini eyðsæð, at í slíkum tíðum lúra vandar, sum kunnu føra til, at vit stara og stara til vit at enda gerast snæverskygd og svart-skygd.

Búskapar skrimslíð gerst so ógvísligt, at alt annað hvørur fyrri okkum og máttloysið kóvir øllum bragðarhugi.

Tað man vera tað, sum er mest drepandi, tá ið bragðarhugurin ella fram-takshugurin fer. Tað verður soleiðis tikið til í kvæðinum: »Eingin skal hjá ungum alva bragðarhugi forða«. Tað eru onnur virði, ið vit eiga at berjast fyrri, har ið tað ikki júst snýr seg um pening, men um sjálvsøgd rættini, ið vit — um vit skulu gerast sjálvbjargin tjóð, skulu hava og eiga.

Politikkur er úttan iva eisini soleiðis, at tað má arbeiðast á øllum økjum samstundis. Hóast tað verður arbeitt dúgliga og meira enn tað fyrri at loysa búskapartrupulleikarnar, sum er størsta vandamálið í dag.

So kunnu ikki allir aðrir týðandi spurningar leggjast í handragið fyrri tað. Spurningar, sum hava grundleggjandi týðning fyrri hetta samfelag í framtíðini eiga vit at virka fyrri samstundis. Tað er eyðsæð.

Tað er at kalla langt síðani, at vit hava havt eina løgmansrøðu til viðgerðar her á tingi.

Løgmansrøðuna fyrri árið 1990, sum Jógvan Sundstein, ið tá var løgmaður, legði fyrri tingið, fingur vit ikki loyvi at viðgera.

Grundirnar fyrri, at tann viðgerðin varð av ongum, mundi vera hon, at triflokkaða samgongan ímillum Tjóðveldið, Sambandið og Fólkaflakkin var farin at dragna í seymingini og tær politisku barrierurnar gjordust størri og víðari fyrri hvønn dag, sum

rann. So Ogjølígt var at halda hesum samgonguknorri flótandi longur.

Ein av samgonguflokkunum — nevnliga Tjóðveldisflokkurin, legði tí uppskot fram á ting — við áheitan á løgmann um at útskriva nýval — sum vit eisini fingur hin 17. november í fjør.

Tá vóru umleið 2 ár liðin, síðan val hevði verið.

Hesi bæði árin høvdu vit havt tvinnar samgongur — sum er greftligt tekin um ótrygg politisk viðurskifti — sera ótrygg politisk viðurskifti.

Hetta var tí eitt val í

ótið — Javnaðarflokkurin var, so sum øll vita, við ið hvørgari av hesum samgongunum.

Valið hin 17. nov. í fjør broytti politiska býtið so mikið, at nú bar til at fáa ein meiriluta bert við tveimum flokkum, tí at Javnaðar- og Fólkaflakkin fingur ávikavist 10 og 7 tingssessir.

Javnaðarflokkurin átti sostatt ábyrgdina — fyrst — at royna hvørgi samgongumøguleikar, ið funnust.

Javnaðarflokkurin á-sannaði, at hóast politiskar ósemjur, so mátti enda-

